

PIOTR GLAS

40
DNÍ
DUCHOVNÉHO
BOJA

**40, DUCHOVNÉHO
DNÍ BOJA**

PIOTR GLAS

**40
DNÍ
DUCHOVNÉHO
BOJA**

Copyright © by Piotr Glas 2019
Copyright © for this edition by Wydawnictwo Esprit 2019
All rights reserved

Z poľského originálu: *40 dni walki duchowej*

Vydal: © Zachej.sk, 2021

Preklad: © Pavol Petrík

Grafika: © bookwork.sk

Jazyková korektúra: Adriana Reguliová

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-335-1

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

KTO JE PRE TEBA JEŽIŠ KRISTUS?

Kto je pre teba Ježiš? Väčšina katolíkov by odpovedala, že Ježiš Kristus je Boh a Spasiteľ sveta. Položme si však otázku, či aj chápeme, čo to znamená. Tu mi prichádza na um známe príslovie: „Ak sa bojíš, tak Boha.“ V našej každodennej realite sa totiž Pán Ježiš stáva prostriedkom na získanie pomoci v núdzi, automatom svojho druhu na plnenie prosieb a želaní. Je to niekto, koho vyzývame, ak ho potrebujeme.

Keď ti niekto v práci alebo v škole povie, že tvoja viera je povera a tmárstvo, budeš mať odvahu povedať: „Kamarát, nerúhaj sa môjmu Pánovi a Kráľovi!“? Pozri sa, čo sa deje teraz na Západe. Mnohí majú strach priznať, že veria v Boha a chodia do kostola, lebo ich hneď zlyncujú. Deje sa to v štátoch, v ktorých vraj panuje tolerancia, rovnosť a demokracia. Je to však jeden veľký nezmysel. Demokracia a rovnosť platia vtedy, keď sa hovorí to, čo chcú počuť. Ale ak povieš, že si iný a neplávaš s prúdom, potom sa začnú problémy.

Naša viera sa často obmedzuje iba na nedelnú svätú omšu, pretože doma nás učili, že to tak treba, máme taký zvyk alebo sused sa pozerá. Boha púšťame len do tých oblastí nášho života, ktoré sú pre nás výhodné. Každý si musí v pravde položiť otázku, kam smeruje náš život, kto sme, pre čo a pre koho žijeme. Sme pripravení na radikálnu zmenu vo svojom živote?

Prvá vec, ktorú treba urobiť, aby sme pochopili, v čom spočíva vzťah s Pánom Bohom, je v myšlienkach sa vrá-

tiť do záhrady Eden, keď prví rodičia Adam a Eva svojou neposlušnosťou spáchali prvý hriech. Dodnes nik nevie, v čom tento hriech spočíval a aký skutok vlastne spáchali. Z biblického opisu však vyplýva, že určite išlo o neposlušnosť Božej vôli. Dôsledkom tohto činu bolo skazenie ľudskej prirodzenosti prvotným hriechom a prostredníctvom hriechu sa ľudstvo otvorilo pôsobeniu najväčšieho nepriateľa človeka – satana. Odvtedy sa o každého z nás vedie neprestajný boj.

Božie slovo hovorí: „Lebo Boh stvoril človeka pre neporušiteľnosť, urobil ho obrazom svojej podoby; závišťou diabla však prišla na svet smrť: skúsia ho tí, čo sú jeho korisťou“ (*Múd* 2, 23 – 24).

Keby nebolo Ježiša Krista, ktorý položil svoj život na kríži, a tak splatil dlh za ľudí pre ich hriechy, všetci by sme boli v beznádejnej situácii. Skrze jeho obetu na dreve kríža sme dostali druhú šancu.

On nás oslobodil z otroctva smrti a satana. Pred dvetisíc rokmi sa situácia vo svete obrátila o stoosemdesiat stupňov. Starodávny had bol porazený (porov. *Zjv* 12, 9), stratil moc nad tými, ktorých Ježiš vykúpil svojou vlastnou krvou. Ježiš to urobil z lásky ku každému z nás.

Teraz si ešte raz položíme otázku: Kto je pre mňa Ježiš Kristus? Chcem ísť s ním a získať svoju spásu? Pamätaj, že niet väčšej lásky než tá, keď niekto položí život za svojich priateľov (porov. *Jn* 15, 13). Ježiš to urobil za teba. Si pripravený dať mu svoj život?

„Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu“ (*Mk* 1, 15).

OBRÁTENIE

Mnoho rokov som bol iba zamestnancom Cirkvi. Ak sa vykonáva len takáto funkcia, potom sa človek neodovzdá Bohu úplne. Vo svojom živote som urobil aj veľa hlúpostí a je dobré, že spovedníci sú povinní zachovávať tajomstvo, lebo by o mne mohli toho veľa porozprávať. Veľmi som chcel byť šťastný, všelikde som sa angažoval, ale dnes viem, že to boli len náhrady. Pravú plnosť a skutočné šťastie možno nájsť jedine v Bohu. Odmalička som chcel byť pilotom a tento sen sa mi aj splnil. Lietal som lietadlami v Európe aj v Amerike a myslel som si: „Ako sa mám dobre. Ukážte mi kňaza, ktorý vie lietať!“ A určite by som lietal dodnes, keby mi Ježiš v istej chvíli nebol povedal: „Chlapče, tadiaľ cesta nevedie, prenechaj lietanie niekomu inému a ty sa venuj tomu, k čomu som ťa povolal.“ Toto bolo pre mňa najťažšie pristátie.

Okolo nás je toľko ľudí, ktorí by chceli vo svojom živote niečo zmeniť. Možno ty si povieš, že ešte nie je čas, nie teraz, ale ja ti hovorím, nečakaj, lebo o chvíľu vletíš do búrkových mračien. Práve ten čas nadišiel! Ježiš ťa volá dnes!

Obrátenie je úplný návrat k Bohu, vzdanie sa všetkého, čo vedie k hriechu. Obrátenie nie je jednorazový skutok, ale celoživotný proces. Je to len začiatok cesty k spásu. Dnes veľa ľudí považuje obrátenie za niečo jednorazové a trvalé. Žiaľ, nie je to tak. Túto ustavičnú premenu a duchovný boj potrebujú aj spravodliví ľudia, lebo nik z nás nie je bez hriechu: „Ak hovoríme, že nemáme hriech, kla-

meme sami seba a nie je v nás pravda“ (1 Jn 1, 8). Proces opúšťania vlastnej hriechnosti, vďaka ktorému sa čoraz viac približujeme k Bohu, aby sme sa s ním napokon zjednotili, nazývame cestou duchovného rozvoja – cestou návratu.

Mnohí ľudia nás vodia za nos, klamú a hovoria neuveriteľné veci, že Boh spasí každého, že neexistuje peklo, že diabol sa už obrátil... Boh nechce nikdy nikoho potrestať. Tak veľmi nás miluje, že si to ani nevieme predstaviť, ale čas jeho milosrdenstva je obmedzený. Každý má šancu na obrátenie, aj ten najväčší hriechnik, ale táto šanca sa v určitej chvíli pomíne a potom sa postavíme pred Ježiša Krista, spravodlivého Kráľa.

Sväté písmo jasne hovorí, že čím viac sa priblížiš k svetlu, tým viac vidíš temnotu vo svojom vnútri. Čím viac sa približujem k nemu, tým častejšie opakujem: „Ježišu, nemám šancu.“ A on odpovedá: „Máš šancu. Hovorím ti o tom, aby si sa nespoliehal na seba, aby ťa nezozrala pýcha. Hovor druhým, aby prišli ku mne, aby sa obrátili.“

Je neuveriteľné, čo sa stane, keď uctieваме Boha celým svojím srdcom. Ideme vpred na plný plyn na štartovacej dráhe. Aj keď už nemáš priestor na brzdenie, choď dopredu, hoci sa s lietadlom niečo deje, lebo inak sa rozbiješ na kúsky. „A čo ak sa zdržím a vrátim sa do svojho fantastického, príjemného sveta, ktorý som si vo svojom živote vytvoril?“ Už niet cesty späť. Ak sa otočíš dozadu, je to len na vlastnú zodpovednosť, ale vedz, že ťa čaká prudký náraz do zeme. Ak sa však rozhodneš letieť, nezabudni, že Ježiš a Mária budú krídlami tvojho lietadla.

Ježiš ťa pozýva k obráteniu, aby si kráčal po jeho kráľovskej ceste svetla do večného života. Prijmeš toto pozvanie?

MODLITBA

Modlitba je nevyhnutná pre správny vzťah s Bohom. Už si niekedy hlbšie premýšľal o tom, čo to vlastne modlitba je? Mnohí chodia na sväté omše a niekedy sa im podarí pomodliť sa aj ruženec či ako sa ľudovo hovorí, „odrapotať pátričky“. Naozaj sa však každý, kto to robí, modlí?

Istý človek mi rozpovedal svoj príbeh, ktorý súvisel s modlitbou. Súčasne s milosťou obrátenia si uvedomil, že sa vôbec nevie modliť. Bol si vedomý, že hoci v ruke drží ruženec, modliť sa nevie. Vtedy si s veľkým zármutkom nad svojou neschopnosťou pokľakol pred Najsvätejšiu sviatosť a povedal: „Pane, nauč ma modliť sa, lebo to nedokážem, prosím, nauč ma!“ V tej chvíli sa nestalo nič, ale keďže onedlho sa mala začať svätá omša, ostal sedieť v lavici s myšlienkou, ktorá sa mu stále vracala, že sa nevie modliť. Počas kázne kňaz citoval slová svätého Augustína: „Už samotná túžba modliť sa je modlitbou a samotná túžba po Božom kráľovstve je účasťou na ňom.“ Tieto slová ho akoby prebodli. V jednom okamihu mu v hlave skrslo jasné porozumenie a poznanie, že vtedy, keď si kľakol pred Pána Ježiša a povedal: „Pane, nauč ma modliť sa“, naozaj sa po prvýkrát modlil. V tej chvíli pochopil, čo je to modlitba. Modlitba je rozhovor s Bohom, s Osobou. Veľmi dôležité sú aj jej vonkajšie formy, napríklad ruženec. Nemôžu sa však stať mantrou. Každá forma modlitby by mala byť predovšetkým vedomým obrátením sa k Osobe.

Všeobecne panuje veľký chaos v súvislosti s pojmom modlitba. Stretávam sa s tvrdeniami, že len ak sa človek modlí modlitbu chvál, Boh koná. Je to lož. Toto tvrdenie má priam magický nádych. Ako keby Boh a jeho pôsobenie záviseli od jeho zvelebovania. On predsa robí všetko pre to, aby zachránil každého človeka, aj keď sa od neho odvracia a prestane sa s ním rozprávať. Zvelebovanie Boha je veľmi dôležitá forma modlitby, ale nie je jediná. Človek môže v tichosti zvelebovať Boha pred Najsvätejšou sviatosťou, nemusí to byť nevyhnutne v hluku hudby, ako je to dnes bežné.

Svätý Alfonz Mária z Liguori sa učil modliť s veľkou trepezlivosťou. Vo svojom diele spomenul tri vlastnosti dobrej modlitby: pokora, dôvera v Boha a vytrvalosť v modlitbe. Píše, že len pokora a dôvera nestačia, musia byť doplnené o vytrvalosť, lebo celá cesta života a modlitby nesie so sebou konkrétne milosti.

„Teda naše modlitby musia byť pokorné a dôverné. To však nestačí, aby sme zotrvali v dobrom až do konca a dosiahli večnú spásu. Jednotlivé modlitby nám získajú jednotlivé milosti, o ktoré Boha prosíme. Ale ak nie sú stále, nezískajú nám konečné zotrvanie. Toto zotrvanie v dobrom až do konca predpokladá súhrn všetkých milostí, a preto k nemu treba mnoho modlitieb trvajúcich až do smrti. Milosť spásy nie je jedinou milosťou, ale je to reťaz milostí, ktorá sa končí milosťou konečného zotrvania. S touto reťazou milostí musí súčasne postupovať reťaz modlitieb. Keď pretrhneme svojou nedbalosťou reťaz našich modlitieb, pretrhne sa tiež reťaz milostí, ktoré vedú k spáse, a zahynieme (Alfonz Má-